

Z HISTORIE OBCE TUPEŠY

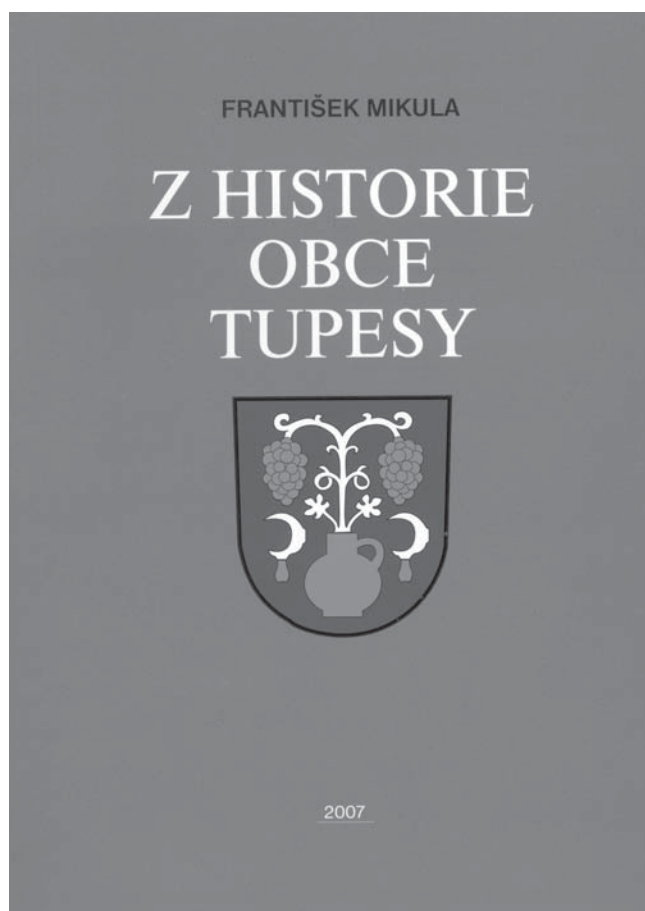
recenze

Před čtrnácti lety spatřila světlo světa útlá knížečka Františka Mikuly pod názvem *Dějiny obce Tupesy*. Nedávno dostali čtenáři do rukou druhý díl dějin obce Tupesy – „Z historie obce Tupesy“. Tato publikace vydaná Obecním úřadem v Tupesích je doplněna novými poznatky z nejstaršího období historie obce, nově objevenými materiály a současným vývojem obce až do roku 2005. Na pravěké dějiny obce navazuje kapitola zabývající se doplňujícími fakty k historickým počátkům obce v letech 1220-1840, dále pokračuje kapitola novodobých dějin od 19. století do současnosti, která plynule přechází do poválečného vývoje a budování obce v letech 1945-1960, 1960-1990, 1991-2000. Závěr knihy je věnován událostem počátku třetího tisíciletí a textovým přílohám, které obsahují mj. historické dělení obce, slovník našich předků, tupeská mudrosloví, jmenný seznam občanů, kteří se zúčastnili první světové války, oběti první a druhé světové války a významné osobnosti obce. V knize nebyla opomenuta ani lidová kultura a tradice, fenomén tupeských hrnčičů, spolková činnost, vesnická samospráva, dějiny školství a církevní poměry, údaje o památkách místního významu a drobné sakrální architektuře. Pohlazením na duši jsou básně Jana Kropáče v úvodu a závěru knihy, kdy vnímavý čtenář kráčí spolu s básníkem po cestičkách vzpomínek dávno zapomenutých časů.

Obsáhlá publikace, čítající 390 stran a proložená dobovými i současnými černobílými snímky, je zdařilou regionální vlastivědnou kronikou, která nám umožňuje poznat prostředí obce zblízka, v detailu, jakoby v přímém přenosu. To vše je dáno zejména osobou autora, dlouholetého kronikáře obce a bývalého ředitele školy, který se po celá desetiletí angažuje v kulturním a společenském životě lokality. Kniha zachycuje život obce a jejích občanů nejenom na základě vlastního pozorování a zkušeností, vyprávění pamětníků, ale vychází především z dostupných písemných materiálů, zejména pak z Pamětní knihy, Dějin obce Tupesy do roku 1848 od L. Hosáka, z obecní kroniky a v neposlední řadě z archivních materiálů. Publikace shrnuje prakticky všechny dostupné informace, které kdy byly o Tupesích již publikovány, ale zejména informace, které léta čekaly na zpracování v archivech a kronikách. Výsledkem je pak velmi věrohodné zachycení minulé i současné tvářnosti obce v její kontinuitě i proměnlivosti, harmonii i protikladnosti. Obrovskou vypovídací hodnotu pro současnost i budoucnost pak má zejména autorova znalost současníků, předků, obce s jejími úspěchy, ale i problémy. Autor má vzácný cit pro pozorování a zachycení svého okolí. Zajímavě napsané osobní postřehy, rozmanitost zorných úhlů při líčení všedního i svátečního dne, nenásilná dokumentárnost a laskavý vztah autora k místu a lidem, to vše je velkým kladem, který dává knize ještě navíc ono nepopsatelné kouzlo bezprostřednosti. Lze jen přát ostatním obcím, aby také našly nadšence ochotné podstoupit mravenčí práci s vyhledáváním a shromažďováním faktů, vzpomínek a fotografií a schopné je zpracovat a předat čtenářům. Tato živá paměť je neocenitelným darem budoucnosti.

Při sledování velmi čtivého textu vzdáleného suché popisnosti se tak čtenář seznamuje nejenom s historií a životem samotné obce, ale i širšího okolí. Přitažlivou výtvarnou podobu knize a klasickou decentnost obálce vtiskl výtvarník Evžen Skula. Zajímavá a poučná publikace jistě najde své příznivce a čtenáře nejenom v samotné obci, ale i mezi četnými zájemci o regionální historii.

Jana Spathová, PhDr.

Slovo autora

Chtěl bych poděkovat desítkám občanů za velmi milé a příznivé přijetí mé publikace *Z historie obce Tupesy*. Přiznávám s naprostou upřímností, že jsem tak mimořádný zájem a kladné hodnocení, které mně vyjadřovaly opravdu desítky občanů, v žádném případě nečekal. Potěšením na mé straně byla skutečnost, že se velmi živě o historii naší obce zajímá starší a střední generace, ale nečekaným byl široký záběr zájmu o historii mladé a nejmladší generace a rodáků nebydlících již v naší obci.

Dokladuje to i zájem o koupi knihy a autorské podpisy, diskuse o jednotlivých historických událostech a i nová fakta z paměti občanů, která nebyla autorovi známa. Mám takový dobrý pocit, že náš záměr „dostat tuto knihu do každé rodiny“ se pomalu naplňuje. Jako ucelená kronika obce Tupesy by neměla scházet v žádné domácí knihovničce! Kdyby to bylo v mé moci, dával bych tuto knihu do každé rodiny zdarma. Bohužel, náklady byly hodně vysoké.

Tedy děkuji všem, kteří moji práci podpořili osobně, a všem, které svým obsahem obohatila a umožnila orientaci v celkovém vývoji naší milé obce.

„Vzpomínka na dávné časy
a rodnou dědinu,
to je pak čtení
pro celou rodinu!“

A nyní, prosím, některé poznámky a připomínky.

V textové příloze knihy je zařazen i Slovník našich předků II. U této kapitoly bylo prezentováno, že uvádí jen některá slova hovorové řeči našich občanů. V této oblasti by bylo třeba soustředěného bádání, které by vyčlenilo jen „tupeské nářečí“, protože mnohá slova jsou užívána i v okolních vesnicích /St. Město, Nedakonice, Polešovice, Kostelany.../. I přesto se jedná o slovník docela obsáhlý: v prvním díle *Dějiny obce Tupesy* 139 slov a 41 mudrosloví, ve II. díle *Z historie obce Tupesy* 498 slov a 143 mudrosloví.

Na str. 178 a 179 je vzpomínka na Františku Bečákovou, pozdější manželku hudebního skladatele Jaroslava Ježka. Tupesy, svoji rodnou ves, navštívila 16. října 1985, ale v závěru této vzpomínky se uvádí: „Zemřela v Praze v srpnu 1980“. Tuto informaci můžeme označit tiskařským šotkem, protože p. Františka Bečáková-Ježková zemřela 15. srpna 1986 /prosím opravte/. Se slavným hudebním skladatelem se seznámila v New Yorku v roce 1940 a jejich svatba se konala 1. ledna 1942 tamtéž.

Ve fotopříloze knihy *Z historie obce Tupesy* jsou dvě fotografie odvedenců ročníku 1908-1910-1911. Jedná se o odvedené chlapce v roce 1928 a na druhé fotografii z roku 1933 (podle originálních poznámek na rubu fotografií: „Na památku 19. března, Josef, rok 1933“). Většina odvedenců byla identifikována podle jmen. Označení druhé fotografie: „Odvedenci ročníku 1922“ je tedy nesprávné.

Na titulní straně Zpravodaje obce Tupesy č. 11 z letošního roku je reprodukce kresby Radovana Mikuly: „Poslední došková chalupa v Tupesích“. Posledními obyvateli nebyla rodina Cechová, ale chalupa s doškem v části obce Za potokem č.p. 147 patřila manželům Chrástkovým a v té době byla unikátem, který dokladoval bydlení našich předků v 19. a na přelomu 20. století. Dnes by jistě byla součástí lidového skanzenu. Po zbourání této lidové stavby byl na pozemku postaven modernější rodinný dům. Majiteli jsou manželé Dvořákoví.

V průběhu prvního čtvrtletí letošního roku byla prostřednictvím internetu objevena a zakoupena obecním úřadem doposud nejstarší pohlednice naší obce z roku 1904 /400.-Kč/. Tištěna je jako pozdrav z Tupes od nakladatele Františka Petrole z Uherského Hradiště. Na lící straně je pohled na náves se školou, domem č.p. 113, který je ještě kryt doškovou střechou a kaple Navštívení Panny Marie. Skupina občanů je ve svátečním oblečení a svátečních krojích. Tato DOPISNICE byla odeslána 1.10.1904 do Vídně. Druhou nejstarší pohlednici naší obce /1910-1912/ věnoval obecnímu archivu František Maňásek. Tuto objevil p. Vlastik Kňourek v Třeštině u Mohelnice, kam byla odesílána z Uherského Hradiště. Na lící straně dopisnice je fotografický pohled na část ulice s kaplí ze směru od Zlechova, široká, ještě blátivá silnice s typickými selskými domy a obecní hospodou. Nemáte i Vy doma v šuplíku podobné historické skvosty?

„Pod Barborkou, Buchlovem,
pod chřibskými lesy,
je Zahrada Moravy
a naše Tupesy.“

Mikula František, kronikář obce

Milí čtenáři,

tentokrát k vám přicházíme s naším zpravodajem již po půl roce. Chceme vám nabídnout oddechové čtení o životě v naší obci. V tomto vydání objevíte zajímavosti z kultury, sportu, života školy i zájmových spolků. Nebude chybět rozhovor, soutěž, příspěvky školáků, aktuální střípky z činnosti zastupitelstva a mnoho dalšího čtení. Ve Zpravodaji nechceme pouze informovat, ale také zachytit paměti našich spoluobčanů o historii vzdálené i nedávné a tak je zachovat v autentické podobě. Určitě je co objevit, doplnit a uchovat pro budoucnost. Za náměty a ochotu pomoci předem děkujeme.

Vydání příštího zpravodaje plánujeme na zimu. Pokud chcete zaslat jakýkoliv námět, uvítáme vaše příspěvky na emailové adrese kultura@tupesy.cz nebo přímo na obecním úřadu. Mohou to být tipy na rozhovory se zajímavými lidmi, články na aktuální témata, vzpomínky pamětníků naší obce, zajímavé fotografie. Všechny nápady jsou vítány. Děkujeme za váš případný zájem a spolupráci.

redakční rada

Nová sběrná místa na třídění odpadů

Během měsíce června přibýly v naší obci nové kontejnery na třídění odpadů. Jedná se o první část dodávky kontejnerů naplánovaných na rok 2007. Tyto kontejnery jsou umístěny v provizorních místech „U střediska“ a „Od Boršic“. Na obou místech lze ukládat v současné době plasty a netříděné sklo (bílé i barevné). Po doplnění dalšími kontejnery zde bude možno ještě ukládat papír. Další plánované sběrné místo vznikne na cestě „Ke Břestku“. Protože dodávka nových kontejnerů je z větší části podporována krajským úřadem, je dodávka nových kontejnerů rozložena do období celého roku. Z tohoto důvodu se nová sběrná místa budují postupně.

Na velkoobjemný odpad se pro naše občany otevřela možnost ukládání na skládce provozované OTR „Křížné cesty“. Podmínkou je předložit občanský průkaz. Množství odpadu k jednorázové ukládce je ale také omezené.

Jak třídit?

Odpady bychom měli třídit přímo doma, pozdější rozřídění odpadu není často možné - smícháním se odpad znečistí nebo slepí. Např. zamaštěný papír už není možné zpracovat.

Dobrá rada:

pořídte si do domácnosti další koše na ukládání papíru, skla a plastů. Pokud se vám koše do bytu nevejdou, můžete je nahradit papírovou krabicí, do které postavíte tři tašky. Do jedné tašky budete dávat papír, do druhé plasty a do třetí sklo. Do tašky dávejte raději pouze nerozbité sklenice a lahve, pokud se vám rozbije sklenička, odneste ji raději opatrně rovnou do kontejneru ve vaší ulici.

Nádoby na třídění sběr odpadu

SBĚR PAPIRU

Do modrých nádob můžete odhodit:

noviny, časopisy, kancelářský papír, reklamní letáky, knihy, sešity, krabice, lepenka, kartón, papírové obaly (např. sáčky)

Prosím, nevhazujte:

mokrý, mastný nebo jinak znečištěný papír, uhlový a voskovaný papír, použité plenky a hygienické potřeby

Obaly z papíru bývají označeny:

Sběr skla

Do zelených nádob můžete odhodit:

láhve od nápojů, skleněné nádoby, skleněné střepy - tabulové sklo

Prosím, nevhazujte:

keramiku, porcelán, autosklo, drátěné sklo a zrcadla.

Obaly ze skla bývají označeny:

Sběr plastů

Do žlutých nádob můžete odhodit:

PET láhve od nápojů (prosím, nezapomeňte je sešlápnout!), kelímky, sáčky, fólie, výrobky a obaly z plastů, polystyrén

Prosím, nevhazujte:

novodurové trubky, obaly od nebezpečných látek (motorové oleje, chemikálie, barvy apod.)

Obaly z plastů

bývají označeny:

Sběr kovů

Kovové odpady se odnášejí do sběren, nebo na sběrné dvory.

Sběr nápojových kartonů

Pokud se ve vaší obci nápojové kartony sbírají, odhazujte je do kontejnerů nebo pytlů označených touto oranžovou nálepkou. Na další informace se můžete zeptat na vašem obecním či městském úřadě, popř. u firmy, která u vás sváží odpady

Pokud se ve vaší obci kartony ještě nesbírají, nezbyvá nic jiného, než je vyhodit do smíšeného odpadu.

Obaly z nápojových kartonů bývají označeny:

Sběrný dvůr

Sběrný, nebo také „recyklační“ dvůr je místo, kde můžete odevzdat odpady, které se nevejdou do běžných kontejnerů. Každý dvůr má svého správce a ten vám poradí, do kterého kontejneru můžete odložit odpady, které jste přinesli, nebo přivezli.

Dvory mají stanovenou provozní dobu i vymezené druhy sbíraných odpadů - vše zjistíte přímo na vratech do dvora, nebo se můžete zeptat na vašem obecním či městském úřadě, popř. u firmy, která u vás sváží odpady.

Na sběrný dvůr můžete odvézt většinou tyto druhy odpadů:

- Kovy: železný šrot, hliníkové předměty, barevné kovy, plechovky, hrnce apod.
- Kompostovatelný odpad: větve, listí, tráva, zbytky jídel, čajové sáčky, zbytky ovoce a zeleniny, slupky apod.
- Prosím, nevhazujte: maso, kosti, oleje z potravin, tekuté a silně mastné potraviny, obaly od potravin, uhynulá domácí zvířata
- Objemné odpady: starý nábytek (křesla, židle, skříně, válečky apod.), podlahové krytiny (koberce, linolea), umyvadla, toalety, nefunkční sporáky, pračky
- Elektrotechnika: televize, rádia, počítače, mikrovlnné trouby, ledničky apod.
- Stavební suť: cihly a beton z drobných rekonstrukcí v bytě
- Nebezpečné odpady jsou sbírány na dvorech vybavených speciálními ekosklady. Je to vlastně taková budka s nádobami a dvojitou podlahou - to proto, aby nebezpečné látky nemohly uniknout. Mezi nejčastější druhy nebezpečných odpadů patří: léky, zářivky, výbojky, akumulátory, galvanické články (baterky), ledničky - mrazničky, barvy, lepidla, oleje a nádoby jimi znečištěné atd.

Pojízdňá sběrna nebezpečných odpadů

je speciálně upravený nákladní automobil vybavený speciálními kontejnery na nebezpečný odpad. Tyto sběrné jízdy pravidelně do obcí, mají svůj jízdní řád a zastávky. O tom, kdy k vám sběrna přijede, se opět dozvíte na vašem obecním či městském úřadě, popř. u firmy, která u vás sváží odpady.

Velkoobjemové kontejnery

Jak již název napovídá, slouží k odkládání velkého odpadu, který se nevejde do běžných popelnic či kontej-

nerů. Nejčastěji je uvidíte na sběrných dvorech, nebo ve vašem okolí v době jarního úklidu, podzimní sklizně na zahrádkách, či rekonstrukci domu. Kontejnery mají objem od 5 až do 30 m³.

O tom, kdy budou kontejnery přistaveny ve vašem okolí, se opět dozvíte na vašem obecním či městském úřadě, popř. u firmy, která u vás sváží odpady.

Popelnice, kontejnery

- Na odpad: plechové nebo plastové nádoby o objemu od 70 do 1.100 l. Nejčastěji mají šedou nebo černou barvu.
- Na tříděný sběr odpadu: barevné nádoby o objemu od 240 l do 3 m³, někdy i více. Používají se plastové popelnice, kontejnery s upraveným víkem, nebo zvony - vždy záleží na tom, jaké auto tyto nádoby vyprazdňuje.
- Na nebezpečné odpady: nádoby mají většinou dvojité stěny i dno, některé jsou ještě vyplněny nepropustnou fólií - to vše slouží k tomu, aby se zabránilo úniku nebezpečných látek. Tyto nádoby však nenajdete na ulici, pouze ve sběrných nebezpečného odpadu, protože sběr nebezpečného odpadu musí provádět vyškolená obsluha.

Ing. B. Lapčík

FOTOSOUTĚŽ • FOTOSOUTĚŽ

SOUTĚŽ – POZNÁŠ MÍSTO NA FOTOGRAFII ??

V každém čísle zpravodaje bude zveřejněn snímek některé části naší obce. Chceme více upozornit na krásná nebo jinak unikátní místa v naší obci.

Správné odpovědi s uvedením, kde se místo nachází pošlete nejpozději do 31.8.2007 na adresu kultura@tupesy.cz nebo přineste na obecní úřad. Nezapomeňte uvést svoje jméno a adresu. Ze správných odpovědí bude vylosován výherce, který obdrží hodnotnou cenu.

Na uvedenou adresu je možné také posílat svoje tipy a fotografie pro uveřejnění v příštím čísle zpravodaje.

OV

SBĚRNÝ DVŮR KŘÍŽNÉ CESTY

pro velkoobjemový

odpad

sbírá se

ZDARMA – proti občanskému průkazku, max. 200 kg na osobu za rok

- **Papír a lepenka** – kartony, časopisy, knihy, obaly... (20 0101)
- **Sklo** – bílé, barevné, čisté, bez chemikálií (20 0102)
- **Textil, hadry** – neznečištěné ropnými produkty (20 01 11)
- **Dřevo** – stavební, rámy oken, dřevěné obaly (20 0138)
- **Plasty** – fólie, plastový nábytek, obalový materiál, PET, čisté obaly od kosmetiky a domácích čisticích prostředků (20 0139)
- **Kovy** (20 0140)
- **Biologicky rozložitelný odpad** ze zahrad a pod. – tráva, větve, plevel, listí (20 0201)
- **Objemný odpad** – nábytek, pneumatiky, matrace, koberce, podlahové krytiny, neznečištěné textilie (20 0307)

NEsbírá se

Ledničky, elektrospotřebiče, nebezpečné odpady, barvy, oleje, baterie, akumulátory, léčiva, chemikálie, zářivky, pesticidy a obaly od nich, textilie znečištěné chemikáliemi a oleji, komunální odpad.

Uložení stavební sutě a výkopové zeminy je na místě zpoplatněno.

provozní doba

- celoročně:
pondělí–pátek od 6.00 do 16.00
- v období od 1. dubna do 31. října:
sobota od 8.00 do 12.00

Střípky z života obce

.... podařilo se získat dotaci z Fondu kultury Zlínského kraje – dotace bude využita na následující účely - oprava Boží muky v části obce „Od Boršic“, průzkumy a analýzy – I. fáze opravy národní kulturní památky sochy „svatého Jana“ a zpracování projektu na rozsáhlou opravu domu č.p. 118, kde je ve velmi špatném stavu krov budovy, další dřevěné prvky stavby a interiéru, je vážně narušena statika objektu a dům nemá vlastní štítovou zeď.

....po otevření Orlovny jsme řešili nejednu stížnost na chování návštěvníků. Aktuálně je situace stabilizovaná. Děkujeme všem uživatelům, že dodržují základní pravidla – nelezou pro balony do soukromých zahrad, dodržují provozní dobu a Orlovnu jinak neničí. Díky také všem spoluobčanům, kteří na Orlovnu nahlédnou a pomáhají tak udržovat pořádek.

Na Orlovně je instalována volejbalová síť – rozšířila se tak pro všechny zájemce možnost využití

....podařilo se získat dotaci na zpracování projektové dokumentace na opravu Orlovny.

Aktuálně dopracováváme dokumentaci celého záměru (nejenom oprava vlastní Orlovny, ale její rekonstrukce na víceúčelové centrum a s tím spojenou Stezku keramiky).

.... Požádali jsme provozovatele místních pohostinství a kaváren o spolupráci, aby zde nezletilí nemohli zakoupit alkoholické nápoje a cigarety. Určitě je to především záležitost rodičů, ale není to lhostejné ani nám.....

Požádali jsme Policii ČR o dohled nad dodržováním těchto základních pravidel a o provádění dohledu nad Orlovnou, aby nebyl porušován návštěvní řád.....

... Žádáme všechny ohleduplné řidiče, aby pro parkování v centru obce využívali prostor pod prodejnou Jednoty a neparkovali v ulici V Plotkách. Výrazně tím přispějí k bezpečnosti provozu a bezpečnosti dětí navštěvujících školu. Parkování v obci je vážný problém, který nemá jednoduché a rychlé řešení. Vyžaduje ohleduplnost a dodržování pravidel ode všech.

Budeme zpracovávat projekt na vybudování parkoviště pod prodejnou Jednoty. O vývoji budeme informovat

.... Na začátku roku se podařilo získat dotaci z Nadace děti – kultura - sport. Příspěvek byl využit na zřízení podia a vybudování zázemí pro kulturní akce v Muzeu Keramiky. Nákup kopacího kruhu pro keramický kroužek, který funguje při základní škole....

.... Obec vykoupila sbírku keramiky, která rozšířila a zkvalitnila stávající expozici v Muzeu keramiky. Přijďte se podívat

.... V průběhu prázdnin proběhne rozsáhlá oprava komunikace III/4222 ve směru na Břestek a výstavba chodníku. Dopravní omezení krátkodobě znepříjemní život všem uživatelům. Předem žádáme o trpělivost, stavba bude prováděna bez zbytečných prodlev.

.... Obec Tupesy uzavřela Smlouvu o půjčce se Státním fondem rozvoje bydlení. Zastupitelstvo na veřejném zasedání rozhodlo o poskytnutí půjčky na opravy

a rekonstrukci bydlení všem žadatelům, kteří dodali úplnou žádost a splnili daná pravidla. Půjčku může čerpat dvanáct žadatelů v celkové výši 1.290.000 Kč. Další kolo žádostí proběhne před koncem roku 2007. Budeme moci ještě poskytnout půjčky v celkové výši 310.000 Kč. Půjčka je výhodná nízkým úrokem 3%, dobou splácení – max. 8 let a relativně snadným vyřízením. Více informací naleznete na www.tupesy.cz

.... Děkujeme Mysliveckému sdružení Tupesy - Břestek a žákům Základní školy Tupesy za pomoc s čišťením okolí obce od odpadků.

Díky Mužskému pěveckému sboru za spolupráci při prezentaci obce a při pořadatelské službě při kulturních akcích

... Tupeská chasa začala pod vedením letošních stárků a manželů Kaňovských s nácivkem na slovácké hody s právem, které se v naší obci uskuteční 20. a 21.10.2007

První poprázdňinová zkuška proběhne v pátek 31.8.2007 ve 20:00 v tělocvičně. Žádají se všichni, kteří se chtějí hodů účastnit, o pravidelnou docházku na hodové zkušky

OV

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA.
Země: MORAVSKOSLEZSKÁ. Číslo: 51
Okres: Mh. Bradařice
DOMOVSKÝ LIST,
jímžto obec
Tupesy
potvrzuje, že
Jméno: Churý, František
Povolání: dělník
Den, měsíc a rok narození: 19/5 1915
Stav (svobodný-á, ženatý, vdaná): svobodný
MÁ V TĚTO OBCI PRAVO DOMOVSKÉ,
jehož nabytí-a: *)
1. zrozením po otci
2. na základě usnesení obecního zastupitelstva ze dne
3. propůjčením definitivního místa služebního dle dekretu
ze dne č.
4. provádáním za
příslušného domovský do zdejší obce ode dne
v Tupesích 13/11. 1932
Jméno obce:
Jan F. Kubicek
člen rady.
Plastování podpis majitele domovského listu:
František Churý
*) Nevhodná ústnost

02. č. 1302. Pořízeno právním vyhledáním, posílá vzhledem.

Ukázka Domovského listu z r. 1932 - obdoba dnešního potvrzení o trvalém pobytu v Tupesích. Zapůjčeno p. Helenou Buchtíkovou.

Docta Jaroslavu Úředníčkovi

Jaroslav Úředníček 1937

Tupesy stále lákají turisty svou historií hrnčířské výroby. Tradiční se zde udržela až do dnešní doby a je stále živá. Spousta lidí z ní čerpá a navazuje na umění a dovednosti zakladatele Jaroslava Úředníčka a jeho rodiny. Hluboký obdiv a vděk jejich úsilí, myšlenkám a práci chtěl vyjádřit vnuk a syn p. Miroslav Úředníček ml. a pokusil se shromáždit materiály, které se týkají této rodiny a firmy „Tupeská keramika Jaroslava Úředníčka“. Podařilo se mu utřídit a převést do digitální podoby sbírku původních materiálů, které sesbíral p. Jaroslav Úředníček a později uchoval jeho syn Miroslav Úředníček st. Sbíрка zahrnuje staré výstřižky z novin, fotografie, dopisy, dokumenty, obrazy a obrázky, návrhy i vzorky zboží. Všechny tyto původní materiály jsou nyní uchovány na CD nosiči, z kterého jsme čerpali následující informace pro tento krátký článek.

Našel např. fotografii dárku k 80. narozeninám prezidenta Masaryka z r.1936. Přesnou kopii této vázy věnoval p. Jar. Úředníček i muzeu v Napajedlích, odkud byl tento exemplář později převezen do muzea ve Zlíně, kde je až do dnešní doby.

Úředníčkova keramika také reprezentovala Československo na světových výstavách - v Paříži r. 1936 a v New Yorku r.1939. Vypovídají o tom články v tisku, uchovávané jako rodinná památka.

Zajímavá je i korespondence mezi Jar.Úředníčkem a p.Baťou, továrníkem ze Zlína. Prvotní podnět ke kontaktu vzešel z výzvy, uveřejněné Tomášem Baťou v denním tisku, v němž nabízel poskytnutí obuvi rodině s největším počtem dětí. Pan Jar. Úředníček měl dětí 22 , proto na výzvu odpověděl. Pověření lidé se na místě přesvědčili o všech skutečnostech a poté přišla nabídka p. Bati, že chce udělat více, než jen dodat boty pro celou rodinu. Pan Jaroslav chtěl sestavit účinnější elektrickou pec, kterou měl již z velké části navrženou, a tak toto přání vyslovil. Baťa nechal v následujících měsících pec vyrobit a nainstalovat.

Připomínkou původní keramické dílny je i reliéf Madony s děťátkem, umístěný na zdi domu č. p. 252. Autorem je pravděpodobně p. Kohler, umělec, který s firmou, dle korespondence , spolupracoval přibližně 10 let. Stejná keramická Madona byla dle vzpomínek na dalších dvou domech v Tupesích. Jiná Madona byla také seskládána z drobných barevných kousků keramiky, které p. Jaroslav dlouho připravoval jen pro tento účel. Kde se

Rodina Úředníčkova 1938

mozaika nachází v dnešní době, není známo.

S keramickou dílnou spolupracoval také malíř p. Krasický, který rodině věnoval několik svých obrazů – jsou mezi nimi např. „Tupeská kaple“, „Náš dům v cihelně“, „Portrét Jaroslava Úředníčka“ aj.

Pan Mirek Úředníček také například našel původní novinový článek, v němž sám p. Jaroslav Úředníček uvádí, že na počátku trvalo osm dlouhých let plných úsilí celé rodiny, než se podařilo obnovit a začít využívat „staré habánské postupy“ a vytvořit vzkvétající firmu. Druhá světová válka, která způsobila tolik utrpení, jí však zasadila zdrcující ránu. Záhy po ukončení 2. světové války se p. Jaroslav patrně rozhodl s podnikáním skončit. Začala fungovat dílna jeho nejstaršího syna Oldřicha. Měla však jinou ochrannou známku a pokračovala ve výrobě

Dar prezidentu Masarykovi k 80. narozeninám

Krasický - původní domek J. Úředníčka

vlastní verze „tupeské keramiky“. Tato dílna, stejně jako všechno ostatní, přešla později do vlastnictví komunistického režimu a fungovala až do jeho pádu. Celou dobu čerpala z bohatých zkušeností získaných Jaroslavem Úředníčkem a jeho rodinou.

Je velmi uspokojující, uvádí p. Miroslav Úředníček, že i v dnešní době tato tradice stále žije v různých podobách a můžeme vidět mnoho lidí, kteří se rozhodli přispívat k těmto bohatým zkušenostem a dovednostem a zároveň z nich čerpat.

Mgr. Gabriela Marková

Rozhovor s paní Vávrovou....

Je léto, ale mezi lidmi již nahlas či potichu začíná kolovat otázka : „Budou letos v říjnu hody, nebo ne?“ Protože je to náročná akce na přípravu krojů i všech jiných náležitostí, je třeba začít velmi brzy, aby vše mělo hladký průběh. Velký podíl na tomto tradičním zvyku v Tupesích má p.Vávrová. Šije, žehlí, zdobí i škrobí kroje pro šohaje i děvčice, připravuje „hodové právo“, váže šátky „turčáky“, pomáhá tanečnickům do krojů apod. Proto jsme ji požádali o rozhovor.

Jak jste se dostala k šití krojů a kdo Vás k tomu vedl?

Už od mládí mě bavily ruční práce a vždycky jsem se zajímala o kroje a lidové zvyky. Ráda jsem se do kroje oblékala při nejrůznějších příležitostech. Snažila jsem se pronikat do tajů krojového oblečení. Začínala jsem chlapec-kými kroji pro své syny, když byli malí. První můj „výtvor“ byla zástěrka k prvnímu svatému přijímání pro syna – před 40 lety. Pak žehlení chlapeckého kroje atd. Při každé příležitosti církevní nebo hodové, jsem jim připravovala kroje sama. Za pár let jsem se pokoušela připravovat dívčí kroj pro dceru. Příprava ženského kroje je složitější, ale po různých nezdarech a s radou paní Hvoždové (která již zemřela), jsem pronikala i do této krásné a radostné práce. Tento krásný „koníček“ mně maximálně vyplňuje volný důchodový čas.

Co všechno připravujete?

Připravuji kroje, právo, některé části krojů pro soubory a také někdy i krojové panenky (jako dárek). Nyní upouštím od žehlení pánských košil, neboť mi můj zdravotní stav nedovoluje tak dlouho stát u žehlení.

Jak dlouho zdobíte hodové právo? Zdobila jste je i do jiných vesnic a kam?

Právo jsem začala zdobit poprvé v roce 1993 pro naše „Tupeské hody“. Pro jiné vesnice jsem hodové právo nezdobila a nikdy bych ho nenazdobila. Případá mi, že mi to nenáleží. Chci strojit jenom naše „Tupeské právo“ a to dle tradice.

Kam nejdál putovala Vaše práce?

Jak jsem se již zmínila, někdy zdobím i krojové panenky nebo šohaje. To je také příležitost, kdy se dá tato panen-

ka nebo šohaj využít jako vhodný dárek. Kromě naší republiky moje panenky putovaly do Německa, Itálie a nejdále do Ameriky.

I Vaše dcera má zájem o folklór a lidové zvyky. V kolika letech vzala poprvé jehlu do ruky a začala projevovat zájem o práci maminky a napodobovat ji?

Ano, dcera má zájem o folklór a těší mě to. Už od malička se ráda oblékala do kroje. Při každém Božím těle, velehradské pouti či o hodech. V jednom roce (to už byla dospělá) byla v kroji dokonce sedmkrát. Už v deseti letech začínala s vyšíváním a postupně se zajímala o mého koníčka. Ve dvaceti letech už vázala turčáky (šátky). V současné době se pokouší o vyšití slováckého tupeského vyšívání na kroj. I její malé děti se rády parádí do kroje a rády si zazpívají. Z důvodu zaměstnání a péče o malé děti se dcera této činnosti zatím nemůže věnovat. Ale později snad.... možná?

Děkuji za rozhovor a přeji vám hodně radosti z tohoto zajímavého koníčka.

Pokud mi to zdraví dovolí, ráda budu pokračovat v této krásné zálibě.

Mgr. G. Marková

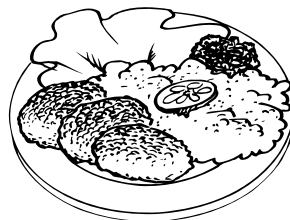

Bramborové šlejšky

Potřebujeme asi 10 brambor předem uvařených ve slupce, hrubá mouka, 1 vejce, 2 l vody, špetka soli, mletý mák, máslo, mletý cukr.

Brambory oloupeme, nastrouháme a smícháme s hrubou moukou. Přidáme vejce, osolíme a těsto prohněteme. Vytvarujeme silnější váleček, který krájíme na kousky. Z každého kousku tvoříme malý „šulánek“. Vodu přivedeme k varu, vložíme šlejšky a necháme je asi 5min. povařit mírným varem, dokud nevyplavou k povrchu. Děravou naběračkou je vyjmeme z vody a necháme okapat. Podáváme sypané mákem, cukrem a polité rozpuštěným máslem.

Slovníček:
šlejšky = bezmasé jídlo z bramborového těsta, které se často v Tupesích jídávalo.

Šlejžov = hanlivě Tupesy
Mají tato dvě pojmenování nějakou souvislost? Pokud to víte, dejte nám vědět do redakce zpravodaje nebo na adresu kultura@tupesy.cz

Mgr. G. Marková

Budoucnost naší školy

K napsání tohoto článku mě vede snaha přiblížit možnosti naší školy široké veřejnosti. Vzhledem k demografickému vývoji ubývá dětí a tento trend se nevyhýbá ani naší škole. Od nového školního roku nám poklesne počet dětí pod zákonem stanovenou hranici, která je 153 dětí, a podle posledních informací, které se často mění, budeme mít v 1. třídě 12 dětí, ve druhé osm, ze třetí třídy z původních 15 dětí nám odchází 4 žáci na jazykovou školu do Uherského Hradiště, kam se v letošním roce ani nedělalo přijímací řízení a v podstatě každý uchazeč se na tuto školu letos, bez ohledu na studijní předpoklady, dostal. Další žák se stěhuje a jeden odchází na speciální školu – zůstává 9 dětí. Ve čtvrté třídě máme 14 dětí – jeden odchází na sportovní školu, jedna se stěhuje – zůstává 12 dětí. Ve třídě páté by mělo být 9 dětí. Do šesté třídy přijdou 4 děti ze Zlechova a konečný počet je 18 dětí. V dalších ročnicích bude v 7. třídě 18 dětí, v 8. třídě 26 dětí, v 9. třídě 28 dětí. Pokud si předpokládaná čísla sečteme, tak počet dětí na naší škole bude 140 žáků, znamená to, že do limitu schází 13 žáků a finanční rozdíl, kdy na jednoho žáka jsou přímé náklady státu přibližně 33.800,- Kč ročně, bude hradit obec ze svého rozpočtu.

Tato neutěšená situace nás velmi trápí, protože podmínky k výuce máme velmi dobré. K dispozici jsou 2 počítačové učebny, dataprojektory, pedagogický sbor je kvalifikovaný. Abychom dětem usnadnili výuku jazyka anglického, měli rodiče možnost přihlásit své dítě do kroužku angličtiny již v mateřské škole a kroužek navštěvovali také všichni druháci. Výuka povinného jazyka anglického začíná ve třetí třídě a jazyk německý se mohou žáci začít učit od sedmé třídy. Při velmi nízkých počtech dětí ve třídě je výuka skutečně individuální a nadstandardní. Každé dítě má mnohem více příležitostí se ve vyučování projevit a učivo si procvičit. Poslední inspekční zpráva z května letošního roku hodnotila školu jako velmi dobrou.

Vztahy mezi dětmi se zhoršily, ale nemusíme řešit vážné výchovné problémy, pokud problém vznikne, daří se nám jej odhalit již v počátku a řešit ve spolupráci s rodiči a příslušnými institucemi. Paní učitelka v první třídě organizovala „Den otevřených dveří“ a také „Slavnost Slabikáře“, kde děti předvedly rodičům jak umí číst a co se v první třídě naučily. Snažíme se o utužení vztahů v kolektivech tříd nejen spoluprací s Helpem, formou odborně vedených aktivit, ale i organizováním výletů, exkurzí a jiných volnočasových aktivit. Za velkou výhodu považují rodinný typ školy, kde se všichni znají, není zde anonymní prostředí, zajímá nás nejen prospěch dětí, ale i jejich zájmy a prostředí, ve kterém vyrůstají. Od září začínáme v první a šesté třídě vyučovat podle školního vzdělávacího programu, kde se chceme více orientovat na výpočetní techniku, protože máme vhodné jak materiální, tak personální podmínky. O tom, že se nám v této oblasti daří, svědčí řada projektů, které žáci zpracovali a prezentovali nejen na naší škole, ale i ve Starém Městě a v Uherském Hradišti – Východě. Organizujeme dětem drakiádu a karneval, pravidelně děti vystupují na veřejnosti. Tradičně naši žáci navštěvují okresní knihovnu B.B. Buchlovana v Uherském Hradišti, organizujeme kulturní vystoupení, v rámci Žakov-

ského předplatného 2. stupeň jezdí do Slováckého divadla, na druhém stupni jezdíme na exkurzi za květenou, do Planetária v Brně, geologickou exkurzi, zveme si odborníky na vý-

ukové programy, věnujeme se dopravní výchově. Již tradicí se stal lyžařský výcvik a výjezd na Slovensko do Velkého Slavkova, rovněž do družební školy v Lutíně.

Děti se zúčastňují různých soutěží a olympiád, kde si vedou úspěšně. V rámci školy organizujeme sportovní utkání – tenisový, fotbalový turnaj, turnaj ve vybíjené. Pro přípravu školního vzdělávacího programu učitelé absolvovali školení z osobnostní a sociální výchovy, kritického myšlení, emoční výchovy. Všichni učitelé mají základní školení práce na počítači a jako jedna z mála škol využíváme elektronickou žakovskou knížku pro komunikaci s rodiči.

Po skončení výuky se mohou žáci realizovat v mnoha kroužcích. Na prvním stupni jsou to sportovní hry, keramický kroužek, kroužek angličtiny, vaření, od února je znovu obnovena Čutora. Od nového školního roku v případě zájmu máme personálně zajištěnou hru na flétnu. Již několikrát rok mají rodiče spolu s dětmi s vadou řeči možnost navštěvovat logopedický kroužek. Na druhém stupni je to florbalový kroužek, aerobik, digitální fotografie, turistika, kroužek jazyka českého a matematiky. Nabízeli jsme i kroužek tvorby webových stránek, ale zájem dětí o kroužky je poměrně nízký, minimální počet je 7 přihlášených dětí, aby tento kroužek mohl být otevřen. Z tohoto důvodu je také jen jedna skupina dětí, která se učí náboženství. Jako povinně volitelné předměty nabízíme jazyk německý, informatiku, přírodovědné praktikum, volbu povolání, mediální výchovu, konverzaci z angličtiny, zeměpisný seminář a sportovní hry. S dětmi, které mají problémy se čtením, pracuje dyslektická asistentka.

Výčet aktivit školy by byl dlouhý, chci tímto apelovat na všechny rodiče, aby věřili, že naše škola poskytne jejich dítěti kvalitní vzdělání – letos z 27 dětí jde na gymnázium 8, na střední odborné školy s maturitou 13 dětí a na učební obory 6 dětí. Zúčastnili jsme se celostátních zkoušek devátáků organizovaných Centrem pro zjišťování výsledků vzdělávání. Z jazyka českého se úspěšnost pohybovala o 2,1% nad celostátním průměrem základních škol v České republice, z matematiky o 2,8% a z obecných dovedností dokonce o 5% nad průměrem.

Jsem přesvědčena, že chodit do školy v místě bydliště, je pro život velmi důležité. Každý má se svými spolužáky společné zážitky nejen ze školy, ale i ve chvílích svého volna, a to také díky blízkosti školy, protože nemusí tolik cestovat již od raného dětství. Dítě si tak vytváří pozitivní vztah ke svému domovu, navazuje přátelství, která jej provází celý život.

Mgr. Marie Rybářová

ŠKOLA • ŠKOLA • ŠKOLA • ŠKOLA

Pochvala žákům Základní školy

Je téměř automatické chválit děti za úspěchy ve škole, které měříme známkami. Tato pochvala má svůj velký význam a jak ve třídách, tak doma byli žáci určitě pochváleni. Chceme, také ocenit ty, kteří dosahují nejenom výborného prospěchu, ale také dělají cosi navíc pro svoji třídu, nebo pro ostatní. Díky.

- 1. třída Zdeněk Otruba
- 2. třída Ondřej Lapčík
- 3. třída Barbora Vaculíková a Karolína Madziová
- 4. třída Kateřina Vlčková
- 5. třída Markéta Maňásková
- 6. třída Aneta Kovaříková - pochvala za práci pro třídu a pomoc při organizování akcí třídy, pokladník
Kateřina Ševčíková
Petra Vávrová - obě za práci pro třídní kolektiv a organizování třídních akcí
- 7. třída Eva Kovářiková - za práci pro školní knihovnu a pokladník třídy
Renata Lapčíková - za práci pro školní knihovnu

- 7. třída Hana Maděrová - za práci pro třídní kolektiv
Lucie Kedroňová
Lucie Chmelová
Natálie Vinklárková - všechny za přípravu kulturního programu k akcím Sboru pro občanské záležitosti (vítání občánků, výročí svateb atd.)
- 8. třída Monika Áronová
Šárka Kršková - obě již 2. rokem pracují jako peer - aktivistky. Pro žáky 2. stupně připravují programy s tematikou například proti kouření, drogám, rasismu)
- 9. třída Jana Demlová
Tereza Šimoníková
Michaela Mikulová
Kateřina Kedroňová
Adéla Vlčková - za práci pro třídu a za dlouholetou spolupráci se Sbohem pro občanské záležitosti při přípravě kulturního programu (vítání občánků, výročí svateb atd.)

Poděkování třídního učitele 9. třídy

V každé třídě se najdou dobří a špatní žáci, slušní i darebáci. Ale ne v každé třídě táhnou všichni za jeden provaz, jako je tomu v 9. třídě tupešské základní školy, ve které jsem měl tu čest dělat třídního učitele. Takový kolektiv se hned tak nevidí. Kdo by dokázal „vyzdobit“ parkoviště před školou tak originálním tablem, které přitahuje pozornost všech Tupešanů, a nejen těch čekajících na zastávce? Jedině dokonalá parta, na kterou budou spoustu let vzpomínat nejen učitelé, ale i ostatní třídy.

A co víc – deváťáci umějí i překvapit. Na rozloučenou mi věnovali opravdu originální dárek – žádné prach lapající sošky do obýváku. Několik dnů takzvaně „mlžili“ a v neděli 27. května přijeli speciálně objednaným autobusem téměř před náš dům ve Starém Městě. Zavázali mi oči a jako v napínavém thrilleru mě vezli do neznáma. Jaké bylo moje překvapení, když jsem zjistil, že se nacházím v Kunovicích na letišti a moji svěřenci si pro mě nachystali tandemový seskok padákem! Na obyčejné dary se dá zapomenout, na tento skvělý zážitek nikdy!

I kdyby mi v budoucnu někdo objednal let balonem nebo třeba bungee – jumping – na tyto deváťáky z roku 2007 nezapomenu nikdy, vždycky pro mě zůstanou jedničky.

Díky, skvělá třída, ať se vám všem v budoucnu jen a jen daří!

Mgr. Michal Koubek

ŠKOLIČKA PRO NEJMENŠÍ

Potřeba setkávat se se svými vrstevníky nebo lidmi s podobnými zájmy je pro člověka typická.

V období, než děti začnou chodit do školky, řeší často maminky otázku, jak strávit a naplnit čas, který prožívají se svými nejmenšími dětmi na mateřské dovolené. Proto i v naší obci se už v několika vlnách objevila potřeba a chuť maminek setkávat se formou školičky pro nejmenší. Velkou výhodou je snadná dostupnost v místě bydliště.

Letos jsme se setkávali od listopadu v družině každé úterý a velmi nás potěšil a překvapil zájem. Obvykle se nás scházelo okolo 17 maminek, nejen z Tupes.

Zaměřili jsme se na různé činnosti – říkanky, pohybové hry, zpívání a hru na Orffovy nástroje i výrobu jednoduchých výtvarných drobností.

V příštím školním roce bychom rádi ve školičce pokračovali a zbývá jen otázka, jak školičku zaměřit, případně jak nám bude vyhovovat, vzhledem k možnému většímu počtu maminek s dětmi, stávající prostor družiny.

Naše úvahy ústí v tyto varianty.

- 1/ opět prostor družiny
- 2/ setkávat se v tělocvičně, která nabízí větší prostor a jiné možnosti pohybových aktivit
- 3/ zaměřit se převážně hudebním směrem, na zpěv, rozvíjení muzikálních dovedností s větším využitím hudebních nástrojů. Uvažujeme také o vytvoření dvou skupin s přihlédnutím k věku dětí.

Vítáme všechny maminky, které by měly v příštím školním roce o školičku zájem. Prosíme vás, sdělte nám, která varianta by vám nejvíce vyhovovala, uvítáme také vaše nápady či připomínky.

Mgr. Ivana Kocourková

Tsunami

Píše se září roku 2004 a já vyhrávám zájezd do jihovýchodní Asie na ostrov Srí Lanka, ale to ještě vůbec netuším, co mě čeká.

23. prosince odlétám z pražské Ruzyně na 14 dnů do jihovýchodní Asie, ještě s mou nejlepší kamarádkou. Po příjezdu jsme všichni udivení místní krásou. Hned po přeletu jsme se ubytovali v krásném hotelu přímo u moře. Po prohlédnutí hotelu se vydáváme k moři. Moře bylo krásné a průzračně modré.

Už se blížil večer, tak jsme si sbalili věci z pláže a šli jsme zpátky do hotelu. Povečeřeli jsme a vydali se do města, kde jsme potkali partu místních kluků, kteří se zabývali potápěním. Tak nás pozvali na druhý den na společné potápění. My jsme byli nadšení a nemohli se dočkat rána. Když nám ráno v 8 hodin zazvonil budík, vydali jsme se na snídani a vyšli jsme před hotel, kde jsme měli sraz s našimi kluky. Ti nám půjčili neopren a další potřeby k potápění a hurá do toho. Potápěli jsme se do velké hloubky, abychom mohli pozorovat místní krásy moře. Potápění nás začalo velice bavit, ale už jsme měli přichystaný další program, a to ježdění na slonech. Tak jsme si řekli, že potápění necháme na druhý den, avšak toho jsme se už nedočkali....

Bylo ráno, náš třetí den, jako každý jiný strávený na Srí Lance. Několik obláček se rychle rozletělo a začalo být nesnesitelné horko. A mně bylo nějak špatně, tak jsme si řekli, že se potápět raději nepůjdeme, avšak naši kamarádi šli. A právě toto horko vyhnalo většinu lidí zchladit se do moře nebo si jen tak plout na lodce. Nikdo ale ještě netušil, že se chystá něco, co vezme život více než sto šedesát tisícům nevinných lidí a poznamená tuto katastrofu na celém světě.

Začalo to nesnesitelnými otřesy, někde hluboko pod mořem. Tou dobou už byly pláže zaplněny rodinami a veselými dětmi, zátoky plné rybářů a potápěčů plné moře. Velké lodě vyrazily do okolních ostrovů. A pak to nastalo, už se začalo dít něco neobvyklého, co nikdo z lidí žijících na ostrově nikdy neviděl.

Moře ustoupilo stovky metrů a ryby se mrskaly na mokřém písku. Mezi nimi obrovské lastury, které lidé začali sbírat, aby jimi ozdobili obývací pokoje. Na hladině se právě začal zvedat temný stín. Nejprve byl takový nenápadný, ale čím šel blíž, tím byl mohutnější a temnější. Tsunami, ti kteří si podivuhodného stínu všimli, ještě rychle běželi pro foťáky a videokamery. Nikoho v té době nenapadlo, že vlna půjde dál a dál, přiblíží se úplně k lidem a vezme vše živé i neživé, co se jí postaví do cesty.

My, kteří jsme vlnu pozorovali z balkonů nebo kopců, jsme měli možnost dříve utéct a varovat další lidi zděšenými pokřiky. Málokdo však náš křik slyšel. V posledních 4 vteřinách dosáhla vlna obrovské výšky a začala drtit všechno před sebou. Mohutný hukot moře a lidský křik plný hrůzy vystřídal zvuk padajících budov a bral s sebou všechny překážky, auta, stánky, lehátka. A hlavně tisíce lidských bezmocných těl. My šťastnější jsme se pokoušeli zachytit se o nějaký strom, když nám to proud vody dovolil. Pak přišla druhá vlna, na mnoha místech ještě ničivější. Najednou křik ustal, zůstalo jen hučení proudu vody ženoucího se ulicemi tam a zpět. Za pár minut, když voda trochu ustoupila, zbylo jen ticho. Takové zvláštní ticho, jako kdyby celý svět zemřel. Bylo mě jasné, že kluci, co se šli potápět, už tenhle svět nikdy nespátrí.

Ale pak jsme ani na druhém stromě neviděla moji nejlepší kamarádku. Ano, pak se to stalo, uviděla jsem ji, ležela s tisíci dalšími lidmi v sutinách a nedýchala-byla mrtvá. Přišla jsem tak o nejlepší kamarádku. Já, která jsem jako jedna z mála přežila tuto strašnou katastrofu, jsem si ani neuvědomovala, že jsem se stala svědkem živelné katastrofy za posledních sto let. Byla jsem svědkem strašné tragédie a poznamenalo to moji duši na celý život. Byl to strašný pohled, vidět ty mrtvé a bezmocné děti, kteří hledají své rodiče, ale ti jsou bohužel mrtví. Nevěděla jsem, co mám dělat, chtěla jsem pomoci, ale otázka byla „jak“?? Snažila jsem se aspoň utěšovat a ošetřovat ty malé bezmocné a zraněné děti. Po 3 dnech strávených mezi tisíci mrtvých a stovkami záchranářů, kteří odváděli nejlepší práci, jsem odletěla zpět do České republiky.

Nevím, jestli mám být vděčná za to, že jsem přežila nebo být smutná, že mně to vzalo moji kamarádku a další lidi. Možná bylo dobře, že mě v ten den bylo špatně a nešla jsem do moře, a proto jsem přežila. Ale viděla jsem tisíce mrtvých lidí i moji kamarádku, a to moji duši poznamenalo velice špatně a vždycky, když si na to vzpomenu, bude to vzpomínka smutná a sevře se mi srdce. Byl to nejhorší zážitek v mém životě, přesto děkuji, že jsem vůbec přežila.

Adéla Vlčková (9.tř.).

V letošním roce získala za práci „Tsunami“ čestné uznání v literární části soutěže Sedmikvítek. Tento příspěvek není reportáží přímého účastníka. Autorka vycházela ze své fantazie.

Další ocenění - první místo - za scifi komiks Cesta ke svobodě získala Natálie Vinklárková (6.tř.)

Kulturní akce

Vážení spoluobčané,
jsem rád, že i touto cestou mohu poděkovat za celou kulturní a školskou komisi všem, kteří se v tomto kalendářním roce zasloužili o pořádání kulturních akcí v naší obci:

- celému mysliveckému sdružení v čele s panem Maňáskem
- pěveckému sboru Tupešané a chaze za fašankovou obchůzku a „pochování basy“
- Čutoře za vystoupení a dalším jednotlivcům za vedení jednotlivých dílen při velikonočním setkání ve skanzenu
- paní ředitelce základní školy Mgr. Marii Rybářové a tupeským vinařům za skvělý košť vína v tělocvičně ZŠ
- všem souborům, které se aktivně zúčastnily oslavy Dne matek: Čutoře s vedoucími Pavlou Kaňovskou a Alenou Mackovou, školní družině pod vedením Sylvy Hnátíkové, mateřské školce s Ivonou Šimoníkovou a Hanou Čevelíkovou a spoluorganizátorům akce souboru Tupešané
- sboru dobrovolných hasičů v čele s Pavlem Churým za celou organizaci stavění máje. (Tupešané, Buchlovjané, panu Karlovi Churému za projíždku vozem s koněm pro děti atd.)
- všem skautům z Tupes za přípravu Dne dětí
- Janě Slováčkové a celému realizačnímu týmu za Módní přehlídku ve skanzenu
- Josefovi Gejdošovi a jeho dalším spolupracovníkům za organizaci a uskutečnění tupeského Babochlapa. Hvězdami večera byli: Jiří Churý, Josef Gejdoš, Ivo Kunert, Ctibor Bilík, Michal Kostílek. Velmi zdařilé bylo i vystoupení mažorettek „Rolničky“ z Ostrožské Lhoty a skupiny šermířů Memento Mori. Celý večer vtipně moderovala Ivana Tomešková.

Mé poděkování patří v neposlední řadě celému zastupitelstvu obce Tupesy v čele s panem starostou Mgr. Oldřichem Vávrou, místostarostou Ing. Petrem Kocourkem a celé kulturní komisi (Gabriela Marková, Ivana Tomešková, Marie Rybářová, Petra Bělovská) bez jejichž pomoci by výše jmenované akce nebylo možno uskutečnit.

Návštěva těchto akcí je jasným signálem pro celou komisi, aby v těchto aktivitách pokračovala a tím podporovala kulturní dění a společné soužití všech nás, Tupešanů.

Na další společné setkání se těším při oslavě výročí založení sportovního oddílu v Tupesích (srpen), Svatováclavském jarmarku (září), Tupeských hodech (20. – 21. října), společném zpívání u vánočního stromu. Všechny vás také srdečně zvou na prezentaci obce Tupesy do Uherského Hradiště na Slavnosti vína v sobotu 8. září, kterých se budeme účastnit společně s mikroregionem Buchlov.

Předem také děkuji za vaše další podněty a připomínky (kultura@tupesy.cz).

za kulturní komisi, Mgr. Filip Macek

OCENĚNÍ

Významnou událostí pro Sbor dobrovolných hasičů i pro naši obec bylo udělení celostátního vyznamenání p. Aloisi Štolfovi, který je služebně nejstarším členem SDH v Tupesích. Slavnostní přijetí a udělení vyznamenání se uskutečnilo v Centru hasičského hnutí v Přibyslavi. Za dlouholetou, sedmašedesátiletou aktivní a obětavou angažovanost ve Sboru dobrovolných hasičů v Tupesích, byl p. Aloisi Štolfovi udělen titul ZASLOUŽILÝ HASIČ.

„Je to ocenění věrnosti spolku i veškerého úsilí, které jste, p. Štolfo, věnoval pro rozvoj dobrovolné požární ochrany“, řekl při předávání vyznamenání Ing. Karel Richter, starosta SH ČMS.

Ke všem gratulantům se přidává i Obecní úřad v Tupesích. Blahopřejeme.

Alois Štolfa

Zahrádkářský svaz informuje

V letošním roce bychom chtěli obnovit provoz v nové páleníci v objektu družstva. Dle zájmu bychom začali i pálením letních kvasů. Hlavní činností bude pálení zimních kvasů. Je možno se přihlásit na obecním úřadě v termínu do 30.09.2007 vždy ve středu od 12:00 hodin do 16:00 hodin.

TJ Tupesy – fotbalový oddíl

Sezóna 2006-07 - jaro

Muži

Po podzimní sezóně 2006-7 se mužstvo mužů krčilo až na 11. místě tabulky s pouhými 4 body náskoku nad předposledním Zlámancem a 8 body nad Břestkem. Jarní sezónu však zahájilo domácím vítězstvím 2:1 s favorizovanými 3. Boršicemi u Blatnice, pomýšlejícími na postup. Pak však přišly 2 smolné „spackané“ zápasy – ve Zlámanci jsme nešťastně prohráli 1:2 a stejným poměrem prohráli i doma s Popovicemi, přitom v obou zápasech hráli významnou roli rozhodčí. Přestože hlavní rozhodčí Dostálek rozhodoval zápas s Popovicemi neuvěřitelně tragicky a dostal od delegáta svazu známku 2,2 (max 10), tak to neomlouvá některé naše funkcionáře, kteří se chovali nevhodně až trapně. Dvě prohry nás srazily až na jediný bod od sestupové propasti a cesta k záchraně vedla jedině vítězstvím v cizím prostředí, což se nám povedlo hned v Hluku. Po výborném výkonu jsme zálohu Hluku „rozsekali“ 3:0 parádním hatrickem Honzy Churého a vyskočili až na 8.místo! Abnormálně vyrovnaná tabulka dávala tušit nejedno překvapení, protože ještě 4. Mařatice byly v ohrožení sestupu. V domácím zápase jsme dokázali zvítězit s dalším kandidátem postupu 2. Sušicemi 2:1 a vyšvihli se až na 5.místo. Pak však přišel výpadek v podobě potupného debaklu 0:5 v Polešovicích. Po další domácí prohře 0:1 s vedoucími Osvětimany jsme se ocitli znovu v ohrožení na 11.místě. Výpadek jsme částečně odčinili získaným bodem za remízu 2:2 v Mařaticích a potvrdili domácím vítězstvím se slabými Havřicemi 4:2. V Bílovicích jsme tahali za kratší konec a prohráli 1:3. Ani vítězství v domácím prostředí 2:1 s Drslavice-mi ještě nezaručovalo jistotu, i když poslední Břestek, který byl potrestán disciplinárním trestem – odpočtem 9 bodů, již byl jistým sestupujícím. Proto jsme v předposledním zápase dramatické sezóny doma k jistotě získali potřebný bod právě s Břestkem. Teprve v závěrečném zápase se probudil náš nejlepší podzimní střelec Roman Bureš, který porazil hatrickem Traplice v jejich prostředí 3:2. Mužstvo mužů skončilo na solidním 6. místě se ziskem 36 bodů.

Dorost

Po podzimu bylo dorostenecké mužstvo na 7.místě s 21 body a vyrovnanou bilancí - 10 bodů doma, 11 venku. V jarní sezóně však bylo mužstvo oslabeno, protože chyběli nejzkušenější - především Jan Gejdoš již vypomáhal ve většině zápasů mužům, Marek Březina alternoval také s muži, Jakub Oslzla se věnoval především své hokejové kariéře, Martin Vávra se věnoval brigádnické činnosti a Ondřej Šímek, nejlepší střelec mužstva, byl potrestán oddílovým trestem. Přesto mužstvo dokázalo uhájit pozice a skončilo na 6. místě se ziskem 37 bodů.

Žáci

Starší žáci, pod hlavičkou Nedakoníc, dokázali v 1. roce účinkování v krajské soutěži hrát důstojnou roli a skončili na solidním 7.místě.

Mladší žáci, kteří právě začali svoji fotbalovou kariéru, již tak úspěšní nebyli a skončili poslední. Problémy s přechodem od starších žáků na „starší – mladší“ byly očekávány, protože mladší nikdy samostatně nehrávali.

Velkým funkcionářským úspěchem v závěru sezóny bylo uzavření dohody o vytvoření mužstva přípravy se Zlechovem a Nedakonícemi, které zahájí činnost v novém soutěžním ročníku v okresní soutěži pod hlavičkou Zlechova. Novinkou především pro mladé fotbalisty, ale i jejich rodiče, bude střídání domácích hřišť zúčastněných oddílů (pokud dá souhlas KFS Zlín).

Budování technického zázemí sportovců

Výbor TJ pokračuje ve zkvalitňování technického zázemí fotbalistů. Ještě v závěru roku byla natažena mezi stožáry umělého osvětlení za brankou na vedlejším hřišti ochranná síť pro zachytávání míčů. Podobná bude zhotovena i na hlavním hřišti výměnou za již dosluhující „kari“ síť. Dosluhující dřevěné lavičky kolem hřiště a na tribuně budou vyměněny ještě v prázdninových měsících v mimosoutěžním období. V kabinách je dále připravena rekonstrukce obou WC.

Novým projektem v budování okolí hřiště pro hráče i diváky bude „přátelské posezení“ s pergolou, udírnou a grilem.

Oslavy 75 let kopané v Tupesích

Již od roku 1932 se v naší obci hraje fotbal, takže letošní rok oslavíme významné jubileum. Pro nedostatek volných termínů se Výbor TJ Tupesy rozhodl naplánovat oslavy do soutěžního období.

V sobotu dne 25.8.2007 sehrají v 9:30 a 11:15 svá utkání Krajské soutěže starší a mladší žáci (pokud KFS Zlín povolí změnu hřiště!) s 1.FC Slovácko C. Odpoledne své umění předvedou ženy v souboji s Medlovicemi a se stejným soupeřem se utkají i staří páni nad 35 let. V 16:30 pak oslavy vyvrcholí mistrovským zápasem 3.kola Okresního přeboru mužů se Zlámancem. Večer pak bude uspořádána pro všechny taneční zábava. K tanci i poslechu bude hrát skupina LCR.

V neděli 26.8.07 budou oslavy pokračovat dalším fotbalovým programem. V úvodním zápase Okresní soutěže připravek bychom mohli přivítat mužstvo Březolup (v jednání). Ve 14:00 se v Okresním přeboru utkají dorostenci s Havřicemi. V 16:30 v obnovené premiéře sehraje znovuvytvořené B mužstvo mužů utkání 3.kola Základní třídy s Mařaticemi B.

Ing.Travenec Stanislav, předseda TJ Tupesy

Moře na Smradávce

Nebudete letos cestovat k moři? Nevadí. Máte příležitost nadýchat se „prosoleného“ vzduchu přímo v našem regionu. Navštivte solnou jeskyni v relaxačním centru Lázní Leopoldov na Smradávce. Je to uměle vytvořená jeskyně z různých druhů kamenů mořské soli. Protože je zde velká koncentrace minerálů, 45 minutový pobyt by vám měl nahradit zdravotní účinky 2 – 3 dnů u moře. Pobyt působí příznivě na cesty dýchací, pokožku, alergie, stres apod. Procedura je určena i pro děti. Vstup není vhodný pro ty, kteří mají problémy se štítnou žlázou, protože je zde vyšší obsah jodu ve vzduchu. Relaxaci si více vychutnáte, jestliže předtím podstoupíte některou z masáží, koupelí či zábalů, které zdejší centrum také nabízí.

Stačí se informovat telefonicky, či přímo v místě, kde vám ochotně poradí, doporučí a pomohou vybrat z nabídky relaxačního programu. Zdejší pobyt je určitě i hezkým dárkem pro vaše blízké či kamarády. Dárkový poukaz i s věnováním vám vytisknou na počkání a zatají do fólie. Více na www.lazneleopoldov.eu, telefon 572 595 118. Některé procedury proplácení i zdravotní pojišťovny, informujte se.

Mgr. Gabriela Marková